

Fjordhäst SM 2006

Äntligen har vi gjort vad alla fjordhästägare suktar efter. Den 22 juli besökte vi Fjordhäst SM 2006 – en orgie i gula hästar. Underbart. Evenemanget pågick mellan den 21-23 juli men eftersom svärmor lockade med grillfest så siktade vi in oss på det mest väsentliga. Bruksridning och brukskörning såklart.

Som vanligt i hästsammanhang krävdes lite detektivarbete för att luska ut vart vi egentligen skulle. På lappen jag skrivit ut från Internet stod det att tävlingen skulle gå av stapeln i Östergyllen i Linköping. Tack till den sommarjobbande personalen på campingplatsen som tog sig tid att reda ut om min satsning på jakt efter inspiration denna gång skulle gå käpprätt åt...

Efter lite klurande och sökande på andra webbplatser och vetskapen om att NM i Fälттävlan hade gått i Valla i Linköping i fjol så lotsade han oss helt rätt. Det var en redig sork det.

Valla i Linköping

Den första häst som mötte oss i Valla var en högrest skimmel. Nedrans. Var är alla bedårande honungsfärgade hårfagra hingstar? Något vilsna parkerade vi bilen. Se där! En gul häst som trimmar gräsytona på parkeringen. Av putsen att döma var inte denna häst en gårdshäst av fjordhästtyp. Husse hoppar kvickt ur bilen och förhör hästens ägare. Jodå, det är här Fjordhäst SM, (före detta Fjord Riks) pågår. Nöjda och glada packar vi ut filten och våra nyinköpta koppar kaffe med tillhörande munk och beger oss mot tävlingsplatsen. Vi passerar stallet och kastar en blick in genom portarna för att mötas av ett oräkneligt antal kastanjebruna ögon som vippar med sina långa ögonfransar. Fjordhästhjärtat spritter till.

Tävlingsplatsen

Vi slår oss ned precis utanför funktionskontrollen. Måste lära mig hur det går till. Domaren verkar hård. Hon verkar inte missa en enda rörelse hos kuskar eller hästar. Hon tittar till och med under fötterna på dem. Hästarna alltså. Eftersom många gjorde helt olika vid anspänning hade det varit oerhört intressant om det hade funnits en speaker som kunde tala om poängsättningen eller i alla fall en poängtavla så att man själv kunde lägga ihop ett och ett. Alla domare verkar ju döma efter eget huvud så för en färsking som mig känns det ju oerhört frustrerande att inte veta vad det är man ska lära in.

De flesta hästar, kuskar och medhjälpare var välklädda. Det var roligt att se. Det höjer statusen. Hästen Ritus Titus hade ett fantastiskt fint pannband i de norska färgerna. Ett sådant står nu på vår häst Frejs önskelista. Det skulle bli jättefint till hans vackra Tärnsjösele.

Ofta förekommande på tröjor och jackor var stora reklamtryck. Vad jag vet står det ingenting i JUFs regler att man inte får bära reklam. Det är ju ett ypperligt tillfälle att dra in pengar till de klubbar som håller på med bruksgrenarna. Mer pengar gör ju att man både kan ordna roliga tränare, träningstillfällen och bygga skojiga hinder till tävlingarna.

Ridekipagen red alla i traditionella engelska sadlar vad jag kunde se. Svansarna var uppbundna i fantasifulla kreationer för att inte vifta ner golfbollarna från pinnarna i slalomen.

Bruksbanan

Bruksbanan var svår. Mycket svårare än SM i bruks som JUF anordnade. Jösses. Inte många gotländska ekipage hade klarat den med lite straffpoäng. Faktiskt. Trist att säga men det är

faktiskt sant. Vi tränar för lite. Det var riktigt duktiga hästar och hästfolk som bjöd på kunskap i olika grad. Vissa visade stor skicklighet som kuskar och ryttare. Andra gav kunskap om vad tålamod och samspel mellan människa och häst innebär och framför allt hur mycket det betyder att hålla tävlingsnerverna i schack. Sedan syntes det lång väg vilka hästar som verkligen tyckte att detta var livet. De riktigt strålade. Kul att se.

Evenemanget som sådant finns det inte mycket att klaga på. Oerhört välorganiserat. I alla fall innan lunch då speakern koncentrerade sig på bruksgrenarna. Banan var snygg och prydlig och byggd som ett U så att publiken kunde stå i mitten och se alla hinder perfekt. Smart. Längs avspärningen hade man satt upp skyltar som beskrev de hinder som man såg från just den platsen. Som om inte detta var nog så hade man en speaker som presenterade ekipagen, hur gamla de var, och hur erfarna de var, uppfödare, ägare och lite om kusken/ryttaren osv. Fanns det tid så kommenterade denne även hindren. Riktigt, riktigt underhållande. Läger man upp en tävling så här blir ju bruksgrenarna en riktig publiksport. Hela publiken var engagerade i bruks denna lördag. Svenskarna dominerade av naturliga skäl men det var kul att se att nyfikna besökare från både Danmark, Norge och faktiskt Frankrike.

Ekipagen

De flesta hästarna både reds och kördes. Hingsten Cheen Femtio 207 gjorde entré genom att köra en vagn från stallet till tävlingsplatsen. När han kom i frisk trav riktigt dånade det i marken. Jag blev sittandes med min munk nypt mellan tumme och pekfinger, aningens för hårt, och bara njöt av att se denna vackra hingst.

Ritus Titus 217 var nästa Hingst att lämna spår i minnet. Han och kusken såg mycket samspel ut och kommer säkert att gå långt. Självt tyckte jag att körningen såg fantastiskt bra ut hela vägen och så plötsligt står hästen bara tvärstill vid vattenhindret. Utan huvudlag. Han hade tappat huvudlaget mitt under körningen men väluppfostrad som han var stannade han och inväntade nya direktiv.

Sen var det då Daler 180. Vilken kille. En sån skulle man ha. Gick jättefint under körningen men missade vid halterna. Halterna var placerade på en välvd bro och i regnet som var under morgonen blev träet snorhalt. Jag tror att det var ett av ekipagen som fick lite orättvis bedömning på grund av vädret.

Torps Gusten 197. Vad ska man säga? En riktigt duktig allroundhäst. Häst, kusk och medhjälpare ser totalt coola ut på utsidan men jag tror att det brinner under ytan på dem alla tre. Vilket team. Wow! Bara under deras körning fick jag lika mycket inspiration som under hela resten av dagen.

Så har vi lille Dollar. Dollar med den enorma pannluggen. Han och hans husse såg ut att ha precis lika kul denna gång. Körningen gick som smort och slutade på en fjärdeplats i SM-klassen i brukskörning.

Full rulle och lata timmar i skuggan

Vid lunch var det dags för kadrilj med schlagertema. Utsmyckade hästar gjorde entré i full galopp till Roger Pontares "Vindarna viskar mitt namn". Jag plockade fram kameran för att ta en liten filmsnutt på monsterhästarna som red till Lordis "Hard Rock Hallaluja". Eftersom jag numera verkar vara totalt imbecill när det gäller teknisk utrustning så blev det bara små, små bilder av kadriljen på mycket långt håll.

Nu börjar solen bli så stekande att det är dags att lägga sig en stund på filten i skuggan och äta lättsaltade chips och dricka några liter vatten. Jag kikade med ett öga på dressyren som reds vid banorna intill och kände glädje över att jag låg på en filt och de satt på hästryggen iförda

stövlar och mörka kavajer. När bruksgrenarna kom igång igen på eftermiddagen visade det sig att dressyren helt tagit över speakersystemet. Lite halvhjärtat försökte vi följa ekipagen utan ledsagning. Det visade sig vara för svårt för utmattade semesterfirare i värmeböljan så vi förberedde operation uppletande av badsjö istället. Innan vi styrde mot bilen så tog vi en sväng i marknadsstånden samt fotade den poängställning som hade hunnit bli publicerad.

Hur som helst. Dessa sju timmar av frotterande bland fjordhästägare gjorde gott. Vilket trevligt folk. Inga besserwissrar. Bara en massa ödmjukt folk som brinner för det de håller på med och framför allt en massa vackra fjordingar i tävlingskondition. Vackert att se.

/ Sara